

DZIEN

POLSKI

REDAKCJA
ADMINISTRACJA
WARSZAWA, SZPITALNA 1
TEL. RED. 630-54. ADM. 649-04

CZYTAJCIE DZIŚ:

GABINET TARDIEU
WE FRANCJI

WALKI O SZANGHAJ

AWANTURY W POLITECHNICE

Nr 53.

WARSZAWA, Poniedziałek 22 lutego 1932 r.

Rok IX.

Z OSTATNIEJ CHWILI

We wtorek gabinet Tardieu przedstawi się parlamentowi

PREMIER POZOSTAJE NA CZELE DELEGACJI GENEWSKIEJ

PARYŻ (PAT). W dniu dzisiejszym Tardieu rozpoczyna urzędowanie na Quai d'Orsay.

PARYŻ (PAT). Delegacja francuska na konferencję rozbrojeniową będzie miała obecnie skład następujący: Tardieu, Paul-Boncour, Jean Fabry, Pietri i Reynaud. Tardieu opuści Paryż we wtorek wieczorem, po przedstawieniu się nowego gabinetu w obu izbach parlamentu. Tardieu zamierza udawać się do Genewy za każdym razem, gdy okaże się tego potrzeba. Wtorkowa deklaracja gabinetu będzie zredagowana w dniu dzisiejszym. Ma ona być bardzo zwięzła i dotyczyć ma głównie polityki zagranicznej, podkreślając ciągłość tej polityki zarówno w sprawach konferencji rozbrojeniowej, jak i w sprawach

reparacyjnych. W zakresie polityki wewnętrznej nowy rząd będzie domagał się niezwłocznego uchwalenia zrównoważonego budżetu, przyczem dopiero po powzięciu tej uchwały może być mowa o ustaleniu terminu nowych wyborów. Przypuszczają, że nowy gabinet ma zapewnioną większość około 50 głosów.

PARYŻ (PAT). „Echo de Paris” donosi, że o ile posiedzenie izby przeciągnęłoby się we wtorek po za godzinę odjazdu ostatniego ekspresu do Genewy, to Tardieu poleci uruchomić specjalny pociąg, który umożliwi mu wyjazd do Szwajcarii, tak, aby w środę mógł być obecny na posiedzeniu konferencji rozbrojeniowej.

Gwałtowne walki pod Szanghajem

TOKIO (PAT). Według urzędowych informacji operacje pod Szanghajem mają za zadanie odeprzeć 19-a armię chińską na linię w odległości 20 km. od linii obecnego frontu i będą wymagały dla przeprowadzenia tego planu około tygodnia czasu, poczem na nowej linii wojska zajmą stanowisko ściśle defenzywne aż do chwili, gdy odprężenie sytuacji pozwoli im na wycofanie się.

SZANGHAJ (PAT). O świcie kanonada ciężkiej artylerii dała znać o podjęciu ofensywy na Kiang-Wan i Szapei. Chińczycy, zdecydowani

nie chcą ustąpić piedzi terytorjum, odpowiadają gestami strzałami. Deszcz i mgła utrudniają akcję Japończyków. Chińczycy, którzy otrzymali nowe zapasy amunicji, zamierzają, jak się zdaje, przejść do ofensywy, wobec czego spodziewane jest decydujące starcie.

Ofensywa japońska trwa. Walki coraz bardziej zbliżają się do terytorjum koncesji międzynarodowej. Pod osłoną silnego ognia artyleryjskiego czołgi i piechota japońska powoli przenikają do Kiang-Wan.

PROTEST PRZECIWKO OSTRZELIWANIU DZIELNICY MIĘDZYNARODOWEJ

TOKIO (PAT). Odpowiedź japońska na apel Ligi Narodów będzie wysłana w godzinach popołudniowych. Odpowiedź podkreśli m. innemi, że pakt Ligi Narodów nie może mieć zastosowania do Chin, gdzie stały nieład, wojna domowa i anarchja nie pozwalają na uważanie tego kraju za zorganizowane państwo.

WASZYNGTON (PAT). Według otrzymanych tutaj doniesień attaches wojskowi wielkich mocarstw w Szanghaju, zgłosili się u generała chińskiego Tsai-Ting-Kai, domagając się od niego zaniechania ognia artylerii chińskiej w kierunku koncesji międzynarodowej.

Przeciwko zatrudnianiu Niemców w punktach strategicznych

PARYŻ (PAT). „Matin” prowadzi w dalszym ciągu kampanję przeciwko zatrudnianiu Niemców w przedsiębiorstwach francuskich. Wczoraj policja przeprowadziła rewizję w warsztatach T-wa „Damas” w Lotaryngii. Stwierdzono obecność 20

Niemców (inżynierów, majstrów i mechaników), nie posiadających kart pobytu. Byli oni zatrudnieni przy budowie kolei w punkcie strategicznym nad Mozela, prowadzonej z ramienia francuskiego Ministerjum Wojny.

„Times” o wyborach w Irlandji

LONDYN (PAT). Omawiając wybory w Irlandji, „Times” stwierdza, że rząd Cosgrave'a został pobity, ale pomimo to de Valera nie odniósł całkowitego zwycięstwa, albowiem będzie zależny od poparcia Labour Party. „Times” przewiduje możliwość, że Labour Party wyraził swą zgodę na program de Valery, jednakże z zastrzeżeniem pozostawania na gruncie traktatu Irlandzko-angielskiego oraz pod warunkiem niepodnoszenia cel do czego dąży skrajni nacjonalści, żądający odgrózenia gospodarczego. Wskutek tego de Valera, ograniczony w swobodzie działania zastrzeżeniami Labour Party, naraził się na konflikt we własnym obozie. Dziennik przewiduje, iż rząd de Valery, oparty na kompromisie z Labour Party, potrwa tylko kilka miesięcy, potem zaś odbędą się nowe wybory. Narazie w kraju panuje spokój. „Times” przewiduje, że ko-

ściół katolicki, któremu naród Irlandzki jest posłuszny i uległy, uczyni wszystko, co jest w jego mocy, aby w Irlandji był zachowany spokój, ze względu na wszechświatowy Kongres Eucharystyczny, zbierający się w końcu czerwca w Dublinie.

TRUDNOŚCI

PARYŻ (PAT). Według informacji prasy, rokowania francusko-austriackie w sprawie umowy handlowej, które były już znacznie zaawansowane, napotkały nagle na wielkie trudności. Ogromna większość austriackich kół gospodarczych ma być wrogo usposobiona względem wszelkiego rodzaju układów z Francją i ma się nawet domagać zerwania umów, już zawartych.

Z ZAMKU KRÓLEWSKIEGO

Dziś przed południem p. Prezydent Rzpltej przyjął Prezesa Banku Gospodarstwa Krajowego, p. Góreckiego.

O godz. 4 popoł. p. Prezydent przyjmie na uroczystej audjencji, przybyłego wczoraj do Warszawy, J. K. Wysokość Szacha Wali, ambasadora afgańskiego w Paryżu, który wręczy p. Prezydentowi swoje listy uwierzytelniające, jako akredytowany przy rządzie polskim poseł Afganistanu.

O godz. 5 popoł. p. Prezydent weźmie udział w uroczystym obchodzie na cześć Washingtona.

KOMITET EKONOMICZNY

Dziś od godz. 8.30 rano do godz. 12 w poł. obradował Komitet Ekonomiczny Ministrów. Przedmiotem obrad była dalsza dyskusja nad bilansem handlowym.

W KOMISJACH SEJMOWYCH

W sejmie obraduje dziś kilka komisji. Na posiedzeniu komisji skarbowej rozpatrywany jest projekt ustawy o spłacie zaległości podatkowych. W toku dyskusji dłuższe przemówienie wygłosił wiceminister Skarbu, prof. Zawadzki. (Przemówienie to w obszernym streszczeniu zamieścimy w numerze jutrzejszym).

Komisja Budżetowa obraduje nad projektem noweli do ustawy emerytalnej. Obrady te odbywają się tylko w obecności członków klubu B. B., gdyż przedstawiciele opozycji opuścili salę obrad. Incydent ten ma tło następujące: Kluby opozycyjne żądały, stosownie do zapowiedzi sobotniej przewodniczącego komisji odroczenia rozprawy nad ustawą emerytalną do wtorku. Ponieważ w głosowaniu odpowiedni wniosek p. Rymara został odrzucony, opozycja zapowiedziała, że udziału w obradach nie weźmie.

Komisja Oświatowa dyskutuje w dalszym ciągu nad projektem ustawy o szkołach prywatnych.

TRAFNA FORMUŁA

N.-JORK (PAT). „Times” ogłasza list dyrektora World Peace Foundation p. Denys Myers, który twierdzi, że rozwój pokojowych stosunków świata zależy od wyszukiwania trafnej formuły, nieznalesionej ani w konstytucji Ligi Narodów, ani w pakcie Kellogga. Zdaniem Meyersa, formułę tę znalazł wreszcie w polsko-sowieckim pakcie nieagresji. Meyers cytuje dosłownie tekst pierwszego paragrafu paktu i podkreśla, że polsko-sowiecki pakt rozwija i kompletuje pakt Kellogga, idąc dalej w swym liberalnym układzie, niż w wielostronnych paktach. Stąd formuła polsko-sowiecka może się okazać niezmiernie pożyteczną.

WIRTSCHAFTSPARTEI ZA HINDENBURGIEM

BERLIN (PAT). Przewodniczący partii gospodarczej Drewitz, przemawiając wczoraj na zebraniu stronnictwa wypowiedział się za poparciem kandydatury Hindenburga.

POZBAWIENI OBYWATELSTWA SOWIECKIEGO

MOSKWA (PAT). Prezydium Cik'u pozbawiło praw obywatelskich za działalność kontrrewolucyjną szereg obywateli sowieckich, wzbraniając im wstępu do ZSRR. W ten sposób wstępu do Rosji Sowieckiej pozbawionych zostało 37 emigrantów, posiadających dotychczas paszporty sowieckie, między innymi zaś Abramowicz, Garvy, Dan, Potresow, Trocki i inni.

III-ci GABINET TARDIEU

Przesilenie gabinetowe we Francji trwało tym razem 5 dni zaledwie; sprowadziło się ono właściwie tylko do rekonstrukcji gabinetu Laval. Rekonstrukcja ta ograniczyła się do pewnych wewnętrznych przesunięć personalnych, jednocześnie zaś zmniejszono ilość ministrów i podsekretarjatu stanu. M. in. trzy ministerja — Wojny, Marynarki i Lotnictwa połączono w jedno pod ogólną nazwą ministerjum Obrony Narodowej. Połączono również ministerja Finansów i Budżetu.

Ogólną ilość tek p. Tardieu zredukował z 18 do 13. Poprzedni gabinet, który powstawał pod hasłem unii narodowej, rozrósł się sztucznie, by móc objąć przedstawicieli największej ilości grup politycznych. P. Lavalowi, dzięki uporowi radykałów, nie udało się doprowadzić do porozumienia z prawem skrzydłem lewicy, nadmierna jednak ilość tek pozostała.

Obecnie premier, ze zwykłą sobie energią i prostolinijnością skasował niepotrzebny balast, utrudniający tylko funkcjonowanie aparatu państwowego.

Przebieg przesilenia był tym razem nieskomplikowany. Na rokowania i kombinacje partyjne niewiele było czasu, jednocześnie zaś opinia kraju była bardzo wyraźna i jednolita, poza oczywiście działaczami politycznymi, zwolennikami kartelu lewicowego i ich organami prasowymi.

Nieudana próba Painlevégo, który uzyskał — poza jednym, jedynym Paul-Boncourem, doniedawna socjalistą, dziś niezależnym — poparcie wyłącznie swych bezpośrednich przyjaciół i towarzyszy partyjnych, jest b. symptomatyczna.

Prez. Doumer przekonał się, że w chwili obecnej niema w kraju poparcia dla koncentracji kosztem odejścia od polityki, zainaugurowanej przez Poincarégo i kontynuowanej następnie przez Laval — Tardieu.

To też nie czynił dalszych prób i powierzył, po odejściu Painlevégo, misję tworzenia rządu najwybitniejszemu obok premiera członkowi poprzedniego gabinetu — p. Tardieu. Wybór ten, któremu tylko przyklasnąć można, został dokonany w Pałacu Elizejskim nie tylko ze względu na wewnętrzną konfigurację sił. P. Tardieu zyskał sobie w Genewie i w ogóle zagranicą autorytet pierwszorzędny. Dziś, o ile powróci do Genewy, co jest bardzo prawdopodobne, powróci z autorytetem wzmocnionym, przed przesileniem był bowiem tylko ministrem Wojny, obecnie jest premierem i ministrem Spraw Zagranicznych.

Pp. senatorowie więc, którzy spowodowali upadek gabinetu Laval, bezwiednie przysłużyli się Francji.

Wewnętrzna sytuacja nie jest jednak bynajmniej wyjaśniona. Rząd Tardieu ma zapewnioną tę samą większość, którą rozporządzał p. Laval w Izbie Deputowanych i tę samą opozycję, złożoną z radykałów, socjalistów i komunistów. Sprawa reformy wyborczej pozostaje jednak otwarta. Senat, jak wiadomo, odrzucił projekt ustawy, uchwalony w Pałacu Burbońskim.

Istnieje więc obecnie kilka ewentualności — albo rząd wycofa projekt, a w każdym razie nie będzie czynił zeń kwestii zaufania, albo senat cofnie się z dotychczasowego stanowiska, albo dojdzie do konfliktu konstytucyjnego na tle sporu dwóch izb i nawet do rozwiązania Izby Deputowanych, której kadencja kończy się zresztą za dwa miesiące.

Nie wydaje się jednak prawdopodobne, by po nacisku, którą dały panu Peyronnet, autorowi herostratesowej interpelacji w Senacie i jego kolegom przebieg i rozwiązanie przesilenia, politycy z Pałacu Luksemburskiego chcieli w dalszym ciągu trwać na swym stanowisku. Liczne manifestacje przeciwko Senatowi, wybijanie szyb w b. pałacu Anny Medici — to znamienne bardzo echa nastrojów, jakie spowodowała większość Senatu dzięki swemu stanowisku.

Francuska izba wyższa, powołana z natury rzeczy do hamowania wybujałości i namiętności politycznych, znowu przyczyniła się właśnie do ich zaognienia. Jestto jeszcze jeden przykład więcej, stwierdzający, ile wad posiada ustrój t. zw. demokratyczno-parlamentarny, którego Francja jest ojczyzną.

Nie ulega dla nas wątpliwości, że ostatnie przesilenie zyskało bardzo wielu zwolenników oddawna już nurtującym nad Sekwaną prądom rewizjonizmu ustrojowego.

Bo jakże — decydują się najdonioślejsze zagadnienia polityki międzynarodowej, i w tym właśnie momencie głos Francji zamiera na tydzień prawie cały. Następuje przerwa, którą załatać zawsze trudno. Przemawia na konferencji rozbroszeniowej delegat Niemiec, a szef delegacji francuskiej, już ex-minister, opuszcza Genewę. Inte-

res państwa, jak to podkreśliłszy na tem samym miejscu parę dni temu, uznano za mniej ważny, niż interes partyj, które, dzięki zmianie ordynacji wyborczej i przyznaniu prawa głosowania kobietom, mogą stracić pewną ilość mandatów.

Jestto zresztą przykład typowy dla parlamentaryzmu współczesnego.

Premier Tardieu ma też przed sobą zadanie bardzo trudne do rozwiązania. Musi kierować ba-

talją genewską, a jednocześnie prowadzić nawiązanie państwową między Scyllą i Charybdą reformy wyborczej i konfliktu z Senatem.

Energii p. Tardieu, jak wiadomo, nie brak. Trudności są przecież wielkie. W interesie Francji życzymy, by udało mu się je wszystkie przełamać i by znalazł jaknajpomyślniejsze z nich wyjście.

Lud. L.

W nocy z soboty na niedzielę Tardieu sformował gabinet. Prezydent Republiki mianował rząd w składzie następującym:

Premier i min. Spr. Zagr. — Tardieu. Min. Spr. Wewn. senator — Mahieu. Min. Skarbu i Budżetu — Flandin, Sprawiedliwości — Reynaud, Min. Obrony Nar. — Piétri. Min. Oświaty senator — Laval, Min. Komunikacji i Robót Publicznych — Guernier, Min. Handlu — Rollin. Min. Rolnictwa senator — Chauveau, Min. Kolonii — Chappedelaine.

W skład nowego gabinetu Tardieu wchodzi następujący podsekretarze stanu: Cathala i Petsche w Prezydium Rady Ministrów, Foulon w Min. Spraw Wewnętrznych, Perreau - Pradier w Min. Finansów, Fould i Riche w Min. Obrony Narodowej. Wreszcie w Min. Robót Publ., do którego, jak wiadomo, przyłączona została Marynarka Handlowa, Pechain i Gaston Gerard (ostatni dla spraw turystyki).

Pod względem przynależności partyjnej rząd składa się z jednego republikanina - socjalisty Roustan, dwóch niezależnych — Laval i Foulon, czterech przedstawicieli lewicy radykalnej — Mahieu, de Chappedelaine, Guernier, Gerard, siedmiu republikanów lewicowych — Tardieu, Piétri, Flandin, Rollin, Chauveau, Petsche, Perreau-Pradier.

dler, dwóch przedstawicieli lewicy socjalno - radykalnej — Cathala i Riche, jeden demokrat ludowiec katolicki — Champetier de Ribes, dwóch przedstawicieli Action Democratique Sociale — Reynaud i Pechain i dwóch z unii republikańsko - demokratycznej Blaisot i Fould. Nowy rząd będzie więc miał tę samą większość, co i poprzedni (prawicowo - centrowa).

Nowy rząd ma o 7-miu członków mniej, niż poprzedni rząd. Cechą charakterystyczną nowego rządu jest dążenie do koncentracji agend i redukcji ministrów, zgodnie z życzeniami obu izb. Jedną z ważnych dokonanych reform jest połączenie Min. Wojny, Lotnictwa i Marynarki w nowym Min. Obrony Narodowej i stworzenie kontroli administracji, do której kierowane będą wszystkie sprawozdania inspekcyjne. (Utworzenie Min. Obrony Narodowej pozostaje w związku z projektem francuskim, przedstawionym w Genewie). Min. poczt połączono z min. handlu. Skład personalny mało się zmienił.

Trzeci gabinet Tardieu przedstawi się parlamentowi we wtorek. Również we wtorek rano odbędzie się posiedzenie Rady Ministrów, na którym ustalona zostanie definitywnie deklaracja, jaką Tardieu odczyta w Izbie Deputowanych. W senacie deklarację odczyta min. Reynaud. W izbie interpelację zgłosi socjalista Chabrun. Zdaniem prasy rząd nie potrzebuje się obawiać nawet poważniejszej opozycji ze strony senatu.

KU CZCI Ś. P. PREZYDENTA NARUTOWICZA

Wczoraj w Zurychu, w politechnice, odbyło się uroczyste odsłonięcie tablicy pamiątkowej Prezydenta Gabryela Narutowicza, który od r. 1908 do 1919 był profesorem hydrografii na tamtejszej politechnice. W uroczystości wzięli udział przedstawiciele rady federalnej, rządu polskiego, władz miejskich w Zurychu, szwajcarskiej komisji szkolnej, delegacje licznych towarzystw polskich i szwajcarskich. Podczas odsłonięcia obe-

cni byli: syn prezydenta Narutowicza, minister Zaleski, rektor politechniki Blancherel i wielu innych, wygłoszono szereg przemówień, podkreślających tradycyjne więzy, od wieków łączące obydwie kraje.

Wieczorem minister Zaleski, gen. Burchardt-Bukacki i poseł Modzelewski powrócili z Zurychu do Genewy.

OTWARCIE DOMU AKADEMICKIEGO W WILNIE

W dniu 21 b. m., odbyło się w Wilnie uroczyste otwarcie domu akademickiego i wystawy akademickiej Uniwersytetu Stefana Batorego. Na uroczystości tę przybyli z Warszawy p. minister W. R. i O. P. Jędrzejewicz, marszałek Senatu Raczkiewicz oraz naczelnik wydziału nauki i szkół wyższych Ministerjum W. R. i O. P. p. Stypiński. Poza tym przybyli przedstawiciele władz miejscowych, senat akademicki, przedstawiciele wojskowości, kurator okręgu szkolnego, reprezentanci miasta, duchowieństwa i inni. Tłumnie zebrana młodzież akademicka witała p. ministra Jędrzejewicza i p. marszałka Raczkiewicza, który jest prezesem rady naczelnej dla spraw pomocy akademików i, okrzykami „Niech żyją!”.

Po uroczystym poświęceniu przemawiał rektor U. S. B. prof. dr. Januszkiewicz, który wspomniawszy w jak trudnych warunkach Uniwersytet Wileński zdołał zrealizować w 13-ym roku od swego wskrzeszenia ten gmach, podkreślił stałą, troskliwą opiekę i pomoc P. Marszałka Piłsudskiego, który w r. 1923 na rzecz bursy akademickiej ofiarował 1.000 dolarów, a w roku następnym na cel ten przeznaczył dochód z trzech odczytów, wygłoszonych w Wilnie o powstaniu 1863 r. Następnie rektor oddał dom

do użytku młodzieży, poczem odczytał pisma gratulacyjne, wśród nich pismo p. premiera Prystora, ks. biskupa Bandurskiego i wice-ministra Skarbu prof. Zawadzkiego.

Po sprawozdaniu prof. Jakowickiego, imieniem komitetu budowy domu akademickiego wygłosił mowę prezes Bratniej Pomocy p. Dembiński, kończąc okrzykiem „Rzeczpospolita Polska niech żyje!”.

Następnie przemawiał p. minister Jędrzejewicz, podkreślając znaczenie dzisiejszej uroczystości. Wreszcie przemawiał marszałek Senatu p. Raczkiewicz, składając imieniem rady naczelnej pomocy polskiej młodzieży akademickiej uniwersyteckiej wileńskiemu serdeczne gratulacje, a młodzieży życzenia wytrwałej pracy dla dobrej świetlanej przyszłości Rzplitej. Następnie uczestnicy uroczystości zwiedzili wystawę akademicką.

Z okazji pobytu p. ministra Jędrzejewicza i marszałka Senatu Raczkiewicza w Wilnie, p. wojewoda Bęczkowicz z małżonką wydali na cześć gości czarną kawę. P. marszałek Raczkiewicz odjechał dziś wieczorem o godz. 11 m. 15 do Warszawy, a p. min. Jędrzejewicz pozostaje przez dzień jutrzejszy w Wilnie.

Na widowni

Zgon wybitnego publicysty

GENEWA (PAT). Dziś w nocy zmarł nagle na udar sercowy ś. p. red. Kazimierz Ehrenberg, korespondent paryski i genewski „Gazety Polskiej”.

Ś. p. Kazimierz Ehrenberg był jednym z najwybitniejszych współczesnych publicystów polskich. Pochodził z Małopolski, gdzie rozpoczął swą pracę w dziennikarstwie. Po przeniesieniu się do Warszawy, objął stanowisko naczelnego publicysty w „Kurierze Porannym”. Artykuły i feljtony jego wpłynęły znacznie na podniesienie poziomu i poczytności tego pisma.

Zmuszony podczas wojny emigrować do Rosji, zamieszkał w Petersburgu, gdzie wspólnie z ś. p. Władysławem Rabskim prowadził pismo codzienne „Dziennik Polski”, organ Rady Międzypartyjnej.

Po powrocie do kraju ponownie objął swe stanowisko

w „Kurierze Porannym”, z którym rozstał się przed rokiem mniej więcej, by zająć odpowiedzialną placówkę korespondenta „Gazety Polskiej” w Paryżu i Genewie. Na tem stanowisku, jak głosi powyższa depesza zaskoczyła go śmierć. Ś. p. Kazimierz Ehrenberg żył lat 64.

W ROCZNICĘ WASHINGTONA

W dniu dzisiejszym, w dwusetną rocznicę urodzin Jerzego Washingtona odbędzie się uroczysta akademja w sali Rady Miejskiej w obecności Pana Prezydenta Rzplitej.

W godzinach wieczornych odbędzie się przyjęcie w salonach ambasady amerykańskiej.

AMBASADOR AFGANISTANU W POLSCE

Wczoraj o godzinie 7.40 wiecz. przybył do Warszawy ambasador afgański w Paryżu Jego Królewska Wysokość Szach Wali. Szach Wali złożył ma w Warszawie listy uwierzytelniające go, jako posła afgańskiego w Polsce.

LEGENDA TROCKIZMIE

(Dokończenie)

Najważniejszym pytaniem, na które książka Trockiego miała dać odpowiedź, jest: co to jest trockizm? Ten termin rewolucyjny obiega cały świat już od 1923 r. i nie popełnimy błędu, jeżeli powiemy, iż nikt nie potrafiłby go logicznie i wyraźnie określić. Lenin w tym czasie był beznadziejnie sparaliżowany. Zaczęła się cicha, skryta, lecz zawzięta walka o dziedzictwo jego władzy. Nie ulega wątpliwości, że Trocki w masach partyjnych, a zwłaszcza w armii czerwonej, cieszył się po Leninie największym autorytetem i popularnością. Mimo to jednak prasa sowiecka zrazu skromnie i ostrożnie, a później coraz ostrzej i wyraźniej zaczęła judzić opinię publiczną przeciwko Trockiemu. Tworzono i pisało o nim tak zawikłane pod względem teorii rewolucji i bolszewizmu historyjki, że zwarta i dyscyplinowana masa partyjna przestała wogóle cośkolwiek rozumieć w rozwijającej się sytuacji politycznej. Śmierć Lenina rozwiązała siły ukryte i wtedy dopiero nastąpił moment starcia się kilku kandydatów na opróżnione po nim stanowisko.

Traf czy logika faktów sprawiły, że najżywością okazali się kandydaci Żydzi — Trocki, Zinowiew i Kamieniew. Dwaj ostatni, bojąc się zwycięstwa Trockiego, już poprzednio weszli w układ ze Stalinem, aby go usunąć od dominujących wpływów w partii i w kraju. Nie jest też tajemnicą, że pewne nastroje bonapartyzmu istniały wśród zwolenników Trockiego. O tem się pocięchu mówiło, że większość armii opowie się po jego stronie. Na tej też podstawie mogło G. P. U. wydać później swój wyrok z dn. 8 stycznia 1929 r. o deportacji Trockiego, ponieważ on „stworzył nielegalną partię, która miała na celu wywoływanie antysowieckich zaburzeń oraz przygotowanie do zbrojnego wystąpienia przeciwko władzy sowieckiej”... Wyrok ten w całości przytacza sam Trocki w swym pierwszym po osiedleniu go w Konstantynopolu cyklu artykułów, drukowanych w „New York Times”. Oczywiście, protestuje on kategorycznie przeciw pomawianiu go o jakiegokolwiek zamiary użycia siły wojskowej w celu dokonania tych reform, jakie uważał za zbawienne dla istnienia i rozwoju Sowietów. Nie ma powodów, aby zapewnieniom tym nie wierzyć. Zbyt mądrym człowiekiem jest Trocki, aby nie rozumieć, że napoleonjada zaprowadziłaby go niechybnie na wyspę św. Heleny. Nie przeczuł natomiast swej tragedii, iż w żadnym wypadku nie uniknie wyspy wygnawczej, na której teraz rozmyśla i snuje dalsze swe plany rewolucyjne. Że w trockizmie nie mogło być i faktycznie nie było żadnych zasadniczych głębokich zasad ustrojowych nowego państwa sowieckiego, najlepszym dowodem są wyznania samego Trockiego i kilku jego zwolenników, których opinie znajdujemy w książce. Tak np. Karol Radek pisze w swym liście do Trockiego: „Styszałem od Kamieniewa, że on wspólnie ze Stalinem i Zinowiewem postanowili wykorzystać stare nieporozumienia Trockiego z Leninem, aby po śmierci Lenina nie dopuścić Trockiego do zapanowania nad partią. Styszałem także niejednokrotnie z ich ust, że „wymyślali” trockizm, jako hasło dnia”. W tym samym duchu świadczy o trockizmie w listach do Trockiego (tacy wybitni bolszewicy, jak Piatakow, Preobrażenski, Rakowski i in. Sam Trocki dokłada wszelkich starań, aby wykazać, że jego polityka i działalność ani na lotę nie odchyła się od zasad Lenina, ba, nawet samego Marxa. A właśnie tym, kto złamał linię leninizmu i marksizmu, kto prowadził do zguby rewolucję sowiecką, jest Stalin, ten zdradca proletariatu rosyjskiego i międzynarodowego. Dlatego też Trocki stara się udowodnić, że trockizm i leninizm i prawdziwy marksizm, to jedno i to samo. Trockizm jest legendą, a nie rzeczywistością. Legendę tę stworzył Stalin, fałszując historię rewolucji sowieckiej. „Najwidoczniej — zresztą pisze Trocki — Stalinowi i stalinowcom otworzyły się oczy na „trockizm” wtedy dopiero, gdy oczy Lenina zamknęły się nazawsze”.

Wbrew temu jednak, o czym traktuje cała książka, znajdujemy w przedmowie do niej, napisanej w końcu r. ub., zgoła inną interpretację trockizmu. Gdy więc w 1927 r. Trocki dowodzi, że nic takiego, co by miało trockizm ochrzcić należało, nie istnieje, że trockizm jest tylko wymysłem Stalina, skierowanym przeciwko niemu, to we wrześniu 1931 r. ten sam Trocki usiłuje już nadać trockizmowi cechy głębokiej filozofii politycznej.

Jest wprawdzie coś w tym konflikcie, co upoważnia Trockiego do wywyższania się ponad Stalina i całą rzeczywistość sowiecką. Szukając mianowicie „głębszych” powodów do upozorowania sensu walki przeciwko Trockiemu, Stalin wymyślił teorię o możliwości budowania socjalizmu w jednym tylko kraju, niezależnie od istnienia kapitalizmu w całym pozostałym świecie. Przeciwno tej „teorii” z największą pasją wystąpił Trocki. Miał on w zanadru do zwalczania teorii stalinowskiej teorię inną, teorię rewolucji permanentnej, o której napisał niedawno całą książkę. „Bez rewolucji międzynarodowej nie wprowadzi się socjalizmu — atakował on Stalina. Bez prawdziwej polityki, obliczonej na rewolucję międzynarodową, nie tylko nie zbuduje się socjalizmu, ale i władzę sowiecką doprowadzi się do zguby... itd.” Teoria ta zgubiła samego Trockiego, pomimo, że i Lenin w październiku 1917 r., wszczynając rewolucję w Rosji, sądził i wierzył, że

KRONIKA ZAGRANICZNA

(Według telegramów własnych i agencyjnych)

Walki pod Szanghajem

ZWYCIĘSTWO WYBORCZE RZĄDU TOKIJSKIEGO

Generalny atak japoński na chińskie pozycje dookoła Szanghaju rozpoczął się po przygotowaniu artyleryjskim i przy pomocy tanków. Opór chiński w forcie Wusung słabnie. Chińczycy, wśród których walczyły zgodnie wojska rokossan kantoniskich i b. dyktatora Czang- Kai-Szeka, zostali wreszcie wyparci poza koleję Szanghaj — Wusung. W ten sposób dzielnica cudzoziemska w Szanghaju znaj-

dzie się wkrótce poza obrębem działań wojennych. Dzielnica chińska ptonie.

Miażdżące zwycięstwo japońskiego stronnictwa rządowego sekulak (zachowawców) w wyborach do parlamentu wydaje się być zapewnione.

Dotychczasowa większość liberalna (minseitō) została zdruzgotana. „Proletariusze” i koreańczycy nie odegrali większej roli w wyborach.

Ku oderwaniu się Irlandji od Imperjum Brytyjskiego?

Zwycięski w wyborach szef Irlandzkich republikanów De Valera, oświadczył w wywiadzie, że pierwszym jego krokiem będzie wniesienie do sejmu zmiany konstytucji Irlandzkiej, znoszącej przysięgę posłów na wierność królowi. Zdaniem — De Valery — nie jest ona przewidziana w traktacie Irlandzko - brytyjskim.

De Valera jest również przeciwnikiem przelewania sumy 3 milj. funtów za dzierżawienie ziem przez farmerów do skarbu angielskiego oraz preferencji celnej wewnątrz Imperjum Brytyjskiego, zaznaczając, że Irlandja z dominjami nie utrzymuje prawie żadnego obrotu towarowego.

De Valera zaprzeczył możliwości koalicji z rządzącą

dotychczas partją, natomiast przyznał możliwość współpracy z irlandzką Labour Party, która stoi na gruncie traktatu i jedności Imperjalnej. Wyraził on nadzieję, że stosunki z Anglią przyjaźniejsze będą, niż w przeszłości(?), o ile zasada wzajemnego szanowania prawa i przywilejów będzie przestrzegana. „Nieumiejętność brytyjskich mężów stanu działająca na podstawie tych zasad była stale czynnikiem, wnoszącym niezgodę i niepokój we wzajemne stosunki” (?). Prasa angielska bardzo zaniepokojona jest postawą de Valery, przypominając jego nieprzejednane stanowisko jako wodza powstania irlandzkiego przeciw Anglii i następnie rewolucji przeciw pierwszemu rządowi Irlandji z powodu jego ugody z Anglią.

FRANCJA

SZEREG FRANCUSKO - AMERYKAŃSKICH MANIFESTACJI PRZYJAŹNI odbył się w Paryżu z okazji 200-iej rocznicy urodzin Jerzego Washingtona. Wieczorem odbyła się uroczysta akademja w Sorbonie.

W. BRYTANIA

LLOYD GEORGE O DŁUGACH WOJENNYCH. „New Chronicle” donosi, że Lloyd George napisał książkę o długach wojennych. Polemizuje on w niej z Ameryką. Książka Lloyd George’a, która ma się ukazać w najbliższych dniach, wywołała zdaniem dziennika, wielkie zainteresowanie.

NIEMCY

SYTUACJA POLITYCZNA zaostrza się w związku z jutrzejszym zebraniem się po dłuższej przerwie Reichstagu, przed którym przemawiać będą min. Groener i następnie kanclerz Brüning. Prasa nacjonalistyczna coraz otwarciej występuje przeciwko kandydaturze Hindenburga (z zachowaniem poszanowania dla jego osoby). Prasa socjalistyczna broni kandydatury sędziwego marszałka przeciwko prawicy. Zebranie zw. organiz. zawodowych w Düsseldorfie manifestowało za Hindenburgiem. Prezes związku szlachty niemieckiej von Berg złożył swój urząd, dezawuuując publicznie swoją własną odezwę za poparciem kandydatury Hindenburga, z powodu podtrzymania jej wbrew postulatowi prawicy. Min. Groener poszedł na ugody z socjalistami w sprawie zażądania o bojówkach.

Zapowiada się szereg interpelacji w związku z sprawą Kłapedy i konferencją rozbrojenową. Komuniści domagają się będą wystąpienia Niemiec z Ligi, zaprzestania spłaty odszkodowań i zsolidaryzowania się z sowieckim planem rozbrojenia. Prasa pacyfistyczna podaje z zadowoleniem artykuł Vanderveldego o zgodności niemieckiej tezy rozbrojenowej z hasłami drogulej międzynarodówki, ganiący równocześnie militarystyczną kampanię nacjonalistów, podrywającą zaufanie do Niemiec. Socjalistom chodzi o rozbrojenie wszystkich a nie o uzbrojenie Niemiec.

Doszło ponownie do krwawych walk ulicznych w Berlinie pom. bojówkami partji skrajnych. Rząd doszedł do ugody z piwowarami. Strajk piwny będzie więc zaniechany.

najdalej po pół roku proletariatu Europy zachodniej przyłączy się do rewolucji bolszewickiej i tem samem uchroni jego eksperyment od plajty. Stalin poszedł po lutej drodze, a raczej rzeczywistość sowiecka skierowała Stalina na inne tory, tak samo zresztą, jak skierowała Lenina za życia, jak skierowała samego Trockiego, gdyby mu Jehowa pozwolił nadal realizować jego teorię permanentnej czy perfidnej rewolucji wśród prymitywnych narodów państwa rosyjskiego.

Książka Trockiego jest jego pełnym blamażem. Gdy tworzone przez niego Sowjety wylaniają z dna na dzień coraz więcej zagadnień politycznych, ekonomicznych, przemysłowych, finansowych etc., Trocki nie o nich nie wie i wiedzcie nie chce, wykręcając się „permanentnie” studenckimi deklamacjami o walce klasowej i rewolucji socjalnej.

Za takie deklamacje i Danton i Robespierre poszli pod gilotyne. A Konwent kremiński Trockiego ulaskawił.

A. L.

„ŚWIĘTO POLEGŁYCH” obchodzono uroczystie. W Reichstagu odbyła się akademja z udziałem Prezydenta Hindenburga, kanclerza Brüninga oraz członków rządów Rzeszy i Prus. Związki ojczyźniane urządziły osobny obchód z przemową odwetową do młodzieży gen. von der Goltz’a.

SANACJA BANKÓW wykazała olbrzymie, setek milionów sięgające straty akcjonariuszy. Fuzja „Danatbank’u” i „Dresdnerbank” jest już faktem dokonanym.

WĘGRY

KAMPANJA PRASOWA ZA ZBLIŻENIEM Z POLSKĄ potęguje się coraz bardziej. „Nemzeti Ujsag”, zwłaszcza stwierdza, że przyjaźń pomiędzy obu państwami istnieje od wieków i tkwi tak głęboko w duszach obu narodów, że nawet prości włościanie węgierscy odczuwają szczerą przyjaźń dla bratniego narodu polskiego. Ten „most przyjaźni” wznosi się ponad granicami. Dziennik stwierdza z radością, że w Polsce również można dostrzec wszędzie taką szczerą uczucie, które znajdują wyraz w tworzących się w całej Polsce towarzystwach filowęgierskich, które winny doprowadzić czempredzej do bliskich stosunków urzędowych. Charakterystycznym jest wywiad „Pesti Naplo” z jugosłowiańskim ministrem spr. zagr. Marinowiczem, gorąco wypowiadającym się za zbliżeniem pom. Węgrami a Jugosławją.

CZECHOSŁOWACJA

OGRANICZENIE DO MINIMUM ZJAZDÓW MIĘDZY-NARODOWYCH na terenie Czechosłowacji uchwalili rząd, wstrzymując zasiłki poszczególnym organizacjom na ich urządzanie. Towarzystwo Czechosłowacko - Polskie w Pradze odbyło doroczne walne zebranie, na którym prezesem obrany został poseł socjal-demokratyczny W. Benesz — brat ministra. W bliskim czasie odbyć się ma zjazd wszystkich towarzystw czeskosłowacko-polskich z całego państwa.

SPRAWA FEDERACJI NADDUNAJSKIEJ. W Brnie rozpoczynają się dziś obrady kierowniczych czynników wszystkich instytutów środkowo-europejskich, unij państw europejskich i europejskich związków celnych z t. zw. państw sukcesyjnych. Przybyć mają przedstawiciele tego rodzaju organizacji z Białogrodu, Budapesztu, Bukaresztu, Brna, Pragi, Warszawy i Wiednia. W czasie obrad podkreślane będą momenty, łączące poszczególne państwa, a to celem wspólnego zwalczania kryzysu. Momenty polityczne mają być z obrad wyłączone.

HISZPANJA

RÓWNOWAGA BUDŻETOWA okupiona została znacznymi redukcjami w armji i marynarce, zwłaszcza w Marokko.

SZWECJA

MONOPOL NA IMPORT CUKRU obie przyjął izby parlamentu na wniosek rządu na przeciąg jednego roku. Monopol ten następnie będzie przelany na towarzystwa szwedzkie, produkujące cukier pod warunkiem, że zagwarantują one plantatorom minimalne ceny na buraki.

Bóle w żołądku, ściskanie w dołku obstrukcje, gnienie w kiszki, złe trawienie, bóle głowy, obłożony język, błąd cery, łatwo usunąć, stosując naturalną wodę gorzką „Franciszka-Józefa”, biorąc wieczorem przed udaniem się na spoczynek pełną szklankę. Żądać w aptekach i drog. 3921

Z ŻYCIA PROWINCJI

Strajk w Zagłębiu

KRWAWE ZAJŚCIE

W ciągu dnia wczorajszego na różnych kopalniach Zagłębia Dąbrowskiego agitatorzy komunistyczni próbowali urządzić masówki. Policja wszędzie interwenjowała, rozpraszając tłum.

W godzinach południowych kopalnia „Ksawera” pod Będzinem była widownią krwawego zajścia. Pod wpływem agitacji komunistycznej zgromadził się tłum około 200 osób, który na wezwanie policji do rozejścia się odpowiedział rzucaniem kamieniami i strzałami rewolwerowymi. Strzały posypały się z okien domów i z za płotów. Patrol został osaczony przez tłum. Wobec groźnej postawy napastującego tłumy policjanci zmuszeni byli dać salwę w powietrze. Tłum w dalszym ciągu napastował. Policja oddała wtedy salwę do napastników. Jeden z nich, Daniel Kajda, padł trupem na miejscu, drugi — Marjan Adamczyk — ciężko ranny, odwieziony do szpitala — zmarł. Lekko ranny został Józef Calka, oraz posterunkowy policji Mazur. Wszyscy trzej napastnicy notowani byli w policji jako znani agitatorzy wywrotowi.

W czasie krwawego starcia tłum pierzchł. Władze śledcze i policyjne wszczęły energiczne dochodzenie.

Szereg danych wskazuje, że zajścia dzisiejsze spowodowane zostały przez agitację komunistów, którzy dają do wywołania t. zw. czarnego strajku, wykorzystując każdą nadarzającą się okazję i celem spowodowania krwawych starć z policją.

Tragiczne zajścia w kopalni Ksawera wywołały przynębiające wrażenie w całym Zagłębiu.

Sytuacja strajkowa w Zagłębiu Krakowskim nie uległa żadnej zmianie. W dalszym ciągu na poszczególnych

kopalniach panuje zupełny spokój. W Jaworznie na rynku zebrała się wczoraj grupa robotników w oczekiwaniu jakiegoś wiecu, który jednak nie odbył się.

W Katowicach odbył się wczoraj zjazd delegatów centralnego Związku metalowców. Uchwalono proklamować na czwartek, dn. 25 b. m. od godz. 6 zrana w hutnictwie Górnego Śląska strajk na znak solidarności z akcją strajkową sąsiedniego zagłębia. Poza tem postanowiono zwołać na środę, dn. 24 b. m. we wszystkich hutach Górnego Śląska zebrania załogowe, na których powzięte mają być uchwały strajkowe.

Pod Rybnikiem w kopalni „Charlotte” odbył się wiec górników, który miał bardzo burzliwy przebieg. W wiecu brało udział przeszło 3.000 osób. Zebrani protestowali przeciwko zamknięciu kopalni „Charlotte”.

W konsekwencji zatargu zarobkowego w fabryce mechanicznej „Strem” w Strzemieszycach robotnicy, nie godząc się na obniżkę płac o 8 proc., postanowili zastrajkować. Strajk rozpoczął się ma dzisiaj.

Straty robotników skutkiem strajku obliczają tu na około 280.000 zł. Jeden dzień strajku przynosi w przybliżeniu straty około 90.000 zł., robotników jest bowiem około 27.000, z której to jednak liczby znaczna część ma zwykłe „świętówki”, tak, że przeciętny zarobek dzienny wynosi ponad 3 zł.

Masowy bojkot elektrowni

Donosiliśmy w ub. wtorek o ogłoszeniu bojkotu prądu elektrycznego w Piotrkowie, ze względu na wygórowaną cenę prądu, pobieraną przez elektrownię piotrkowską. Akcja „strajku elektrycznego” jest przestrzegana z całą bezwzględnością. Od zmroku chodzą codziennie po mieście specjalne lotne komisje, pilnujące, aby nikt nie wylał się ze ze strajku.

Wczoraj odbyło się przy udziale około 3.000 osób drugie zebranie konsumentów prądu elektrycznego, na którym m. in. prezydent m. Piotrkowa Jabłoński solidaryzował się w imieniu magistratu z akcją ludności. Zebrani uchwalili w dalszym ciągu bojkotować światło elektryczne, oraz zwrócić się z memorjałem do Urzędu Wojewódzkiego o nieudzielanie towarzystwu belgijskiemu koncesji na eksploatację w Piotrkowie i sąsiednich powiatach.

Do dyrekcji elektrowni 4.000 konsumentów prądu zgłosiło prośbę o zdjęcie liczników.

W ślad za Piotrkowem i Kalisz stanął do walki o obniżenie ceny prądu.

W Tomaszowie, który od paru dni solidaryzuje się z akcją prowadzoną przez Piotrków, odbył się w sobotę wiec

konsumentów prądu elektrycznego przy udziale około tysiąca osób. Uchwalono rezolucję, domagającą się obniżki ceny prądu. Ponadto uchwalono rozpocząć z dniem dzisiejszym bojkot energii elektrycznej.

W Kielcach, gdzie elektrownia, podobnie jak w Piotrkowie, jest w rękach towarzystwa belgijskiego, podjęto akcję zorganizowania bojkotu elektrowni. W sprawie tej odbędzie się w Kielcach w dniu dzisiejszym ogólne zebranie konsumentów prądu.

MODLIN

— Dramatyczne zajście w dowództwie 32 p. p. Jedno z pism doniosło o niezwykle tragicznym zajściu, które rozegrało się w sobotę, w dowództwie 32 p. p. w Modlinie.

Do raportu karnego u dowódcy pułku płk. Gabryśia, został zawezwany por. Wolański. W czasie raportu por. Wolański wysłuchał decyzji swego zwierzchnika, a następnie w dość ostrej formie zaprotestował i opuścił kancelarię. Za por. Wolańskim wybiegł mjr. Branowski, któ-

ry wezwał oddalającego się porucznika do zatrzymania się i powrotu do kancelarii dowódcy. Por. Wolański w odpowiedzi na wezwanie majora odwrócił się, dobył rewolweru i dał kilka strzałów, raniąc mjr. Branowskiego w rękę i w nogę. Następnie por. Wolański strzelił do siebie, raniąc się b. ciężko w głowę. Rannych oficerów przewieziono do szpitala wojskowego w Warszawie.

W sprawie tego dramatycznego zajścia, władze wojskowe sądo-śledcze wszczęły dochodzenie.

KATOWICE

— Pożar szybu „Stolberg” opanowany. W ub. tygodniu „Dzień Polski” donosił kilkakrotnie o pożarze, jaki wybuchł w szybie „Stolberg” na kopalni Gothard w Orzegowie i o akcji ratunkowej, która miała na celu zlokalizowanie i opanowanie pożaru. Obecnie sytuacja w szybie „Stolberg” jest zupełnie opanowana. Palący się pokład Pochamer, będzie już za kilka dni w zupełności zatopiony. W połowie bieżącego tygodnia nastąpi uruchomienie całej kopalni Gothard.

KRAKÓW

— Wyrok w procesie komunistów. Przed trybunałem sędziów przysięgłych toczyła się rozprawa przeciwko 8-miu oskarżonym o działalność komunistyczną, w wyniku której sąd na podstawie werdyktu sędziów przysięgłych skazał za zbrodnię zdrady głównej S. Strammera, absolwenta wydziału filozoficznego un. Jag., B. Kaufmanównę, robotnicę, R. Chudyka, rzadcę rolnego, Z. Pilcera, mag. praw, R. Sellównę, studentkę WSH. i J. Biera, studenta un. Jag. na kary więzienia od lat 4 do 15 miesięcy.

LWÓW

— Tragiczny wypadek na zawodach bokserskich. Mi-strzostwa bokserskie m. Lwowa, które odbyły się w sobotę, zakończyły się tragicznie. Podczas walki między zawodnikami Grossem i Godlewskim, Gross tak fatalnie zknokoutował swego przeciwnika, że ten stracił na ringu przytomność i zmarł w parę godzin po przewiezieniu go do szpitala.

— Akt oskarżenia przeciw Gorgonowej. Akt oskarżenia przeciw Ricie Gorgonowej, posadzonej o dokonanie zbrodni w Brzuchowicach, został w ub. sobotę doręczony do kancelarii sądu okręgowego. Akt oskarżenia przygotował prokurator Laniecki. W ciągu dnia dzisiejszego nastąpi doręczenie aktu Gorgonowej. Wszelkie dane przemawiają za tem, że sprawa przed trybunałem przysięgłych odbędzie się w połowie przyszłego miesiąca, a to w dniach 14 — 19 marca.

WILNO

— Walne zgromadzenie Syndykatu Dziennikarzy. Pod przewodnictwem wiceprezesa Związku Dziennikarzy Rzplitej, red. Bazylewskiego, odbyło się wczoraj walne zgromadzenie Syndykatu Dziennikarzy wileńskich, na którym dokonano wyborów nowych władz Syndykatu. Prezesem Syndykatu wybrano jednogłośnie ponownie Marjana Szydłowskiego, w skład zarządu zaś weszli Charkiewicz, Chomiński, Jurkiewicz i Kownacki. Do komisji rewizyjnej weszli: Luboński, Świącicki i Szaniawski.

VAL GIELGUD

STARA SZABLA

(Black Gallantry).

Autoryzowany przekład z angielskiego.

Wdzięczność swą wyraził księstwu w zabawnie wzruszający sposób. Ale grał na skrzypcach jak skończony artysta, co zrobiło na Barbarze takie wrażenie, że poprosiła zaraz ciotkę, aby jej pozwoliła brać od niego lekcje muzyki.

Księżna zgodziła się z radością. Od czasu wizyt w szpitalu Barbara była u niej w niełasce i okazja upieczenia dwóch pieczeni przy jednym ogniu, to jest dostarczenia jej absorbującego zajęcia, a biednemu Swierdłowskiemu — zarobku, nadarzyła się bardzo w porę. Księżna nie przejęła od męża czysto rosyjskiego zwyczaju trzymania otwartego domu, a maniery muzyka były tego rodzaju, że chociaż mu współczuła i życzyła jak najlepiej, wołała, żeby u niej nie mieszkał. Mając dochody, mógł sobie wynająć tani pokój gdzieś w najbliższym sąsiedztwie...

Lecje szły bardzo dobrze. Swierdłow umiał uczyć, a Barbara była zdolna i pracowita. W Five Ashes nie lubiano muzyki i sir Godfrey nie uznał za potrzebne kształcić córki w tym kierunku, to też dziewczyna oddała się nauce całej duszą, byle tylko zapomnieć o swej chybionej miłości. Michał Dolski zniknął z horyzontu i nie wiedziała nawet, gdzie się obracał. Grywała ćwiczenia po cztery, pięć godzin dziennie, chodząc na przedstawienia baletowe, raz była na

31) koncercie Szalapina. Jednym słowem, stworzyła sobie swój własny świat. Poza tem nie interesowała się niczem.

Tymczasem wojna ciągnęła się i ciągnęła. Wojskom rosyjskim brakowało amunicji i karabinów, tak, że nieraz były zmuszone walczyć bagnetami i artylerja niemiecka wypierała je skutecznie z Galicji i Kongresówki; chleba było coraz mniej, strajki coraz częstsze szemrano przeciwko carowi i Rasputinowi i opowiadano szepem o spiskach pałacowych. Książę Andrzej starał się w oczach, a ciotka zawsze flegmatyczna skarżyła się teraz na nerwy. Krażyły wieści, że nim lody ruszą na Nowie — był to rok 1917 — niepewna sytuacja rozstrzygnie się na rzecz pokoju albo rewolucji.

Barbara ocknęła się z marzycielskiego roztargnienia w melodramatyczny dzień 29-go grudnia. Grała wprawki przez większą część przedpołudnia i zjadła obiad samotnie w swoim pokoju. Swierdłow miał przyjść po południu, lecz jakoś się nie pokazał. Znudzona oczekiwaniem zeszła do salonu i tu zobaczyła go nad filiżanką herbaty, gawędzącego z wujem.

Oburzenie jej nie miało granic. Chciała wybuchnąć, spojrzała na twarz wuja i zaniemówiła. Książę był mało powiedział błądy, bo szary jak popiół i targał bródkę rozdrgotaniem palcami. Obok niego siedział młody oficer kozacki, ten sam, który przedstawił Michała Dolskiego Barbarze, i gestykulował z ożywieniem.

...Jeżeli on naprawdę nie żyje, Rosja jest uratowana! — mówił kozak.

— Kto nie żyje? — zapytała od progu Barbara.

Książę podniósł oczy.

— Andrzej Piotrowicz przyniósł wiadomość, że zabito Rasputina.

I opowiedział jej przebieg historycznej, fantastycznej, bizantyjskiej nocy zabójstwa Rasputina w wielkim, żółtym pałacu na Mojce; jak mnich zjadł bez skutku zatrute ciastko i wypił zatrute wino; jak książę Jussupow zastrzelił go z rewolweru wielkiego księcia Dimitra i pobiegł oznajmić to towarzyszom, jak idąc razem obejrzeć trupa, spotkali na schodach żywego Rasputina i jak groził im swoimi przekleństwami i carskim gniewem; jak w końcu Puryszkiewicz dokończył morderczego dzieła w ogrodzie pałacowym...

— Zeznali na śledztwie, że zabili wściekłego psa — dokończył książę Andrzej. — Bógby dał, żeby Rosja nie zapłaciła za tę śmierć ostateczną klęskę.

— Śmierć tego psa oznacza koniec przekłetej progermańskiej kamaryli! — rzekł oficer kozacki.

Książę Andrzej uśmiechnął się ponuro.

— Jesteś pan młody i stąd ten optymizm — odpowiedział. Ja jestem starym człowiekiem i wiem, że nasz rząd to tylko imponująca fasada, maskująca wewnętrzne rozprzeżenie. Teraz — z zabójstwem Rasputina — w tej fasadzie otworzyła się szpara i gmach może runąć. Potępią się carat, ale ja nie widzę dla Rosji żadnej innej alternatywy, któraby się mogła okazać skuteczną

(Ciąg dalszy nastąpi)

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE

Poniedziałek dn. 22 lutego

DZIS: Kat. św. Piotra. JUTRO: Piotra, Damiana.
Wschód słońca 6.40, zachód słońca 17.0
Przybyło dnia 2.36
Wschód księżyca 17.41, zachód księżyca 7.0
Długość dnia 10.20

OGÓLNE

— INWALIDZI WOJSKA POLSKIEGO DO OJCA ŚWIĘTEGO

Zarząd Główny Legii Inwalidów Wojsk Polskich wystosował do Rzymu depezę z okazji 10-letniego jubileuszu Ojca Świętego Piusa XI w imieniu inwalidów wojska polskiego, łącząc się w uczuciach synowskiego oddania całego Narodu, który zachował żywą pamięć bytności w Polsce dzisiejszego Papieża, jako reprezentanta Watykanu, w najcięższych dla nas chwilach, bo w okresie walk z najeźdźcą bolszewickim w r. 1920.

— RUCH CUDZOZIEMCÓW W POLSCE

Według ostatnich danych statystycznych w ciągu pierwszego półrocza 1931 roku przyjechało do Polski ogółem 38.670 cudzoziemców, w tem 11.987 osób przybyło z zagranicy do Warszawy. Największa ilość osób przybyła do Polski z Niemiec, mianowicie 13.096 podróżnych, najmniejsza zaś z Palestyny 185 osób.

W tym samym okresie czasu wyjechało z Polski ogółem 35.206 cudzoziemców, w tem z Warszawy 11.432 osoby. Największa ilość osób wyjechała do Niemiec — 12.438 podróżnych, najmniejsza zaś do Palestyny — 147 osób. Z Sowieców przyjechało do Polski w ciągu pół roku 392 osób, wyjechało zaś 341.

— EMIGRACJA DO ARGENTYNY

Syndykat Emigracyjny podaje do wiadomości, że na kolonie w Misjonach mogą wyjeżdżać rodziny rolnicze, składające się co najmniej z 3 osób, zdolnych do pracy i posiadających po opłaceniu kosztów podróży i wiz argentyńskich, dol. 150. Osadnicy otrzymują ziemię na długoterminowe spłaty po niskiej cenie bądź to od rządu argentyńskiego, bądź też od prywatnych posiadaczy.

Karta okrętowa do Argentyny kosztuje zł. 950 od osoby dorosłej, wiza argentyńska — zł. 305.60. Niezależnie od osadników do Argentyny mogą wyjeżdżać rolnicy samotni lub małżeństwa bezdzietne lub z dziećmi, jeśli każdy z członków rodziny zdolny jest do pracy na roli oraz emigranci żydzi, udający się jako robotnicy niefachowi lub rzemieślnicy. Osoby posiadające wezwania od krewnych, mogą bez trudności wyjechać.

Blizszych informacji o warunkach wyjazdu i pomocy przy wyrobieniu paszportu udzieli bezpłatnie Centrala Syndykatu Emigracyjnego w Warszawie (Marszałkowska 124) oraz oddziały i agentury na prowincji.

MIEJSKIE

— AKADEMJA KU CZCI Ś. P. JANINY FUKS-ŻYRKIEWICZOWEJ

Wczoraj po południu odbyła się w sali Rady miejskiej uroczysta akademja ku czci ś. p. Janiny Fuks-Żyrkiewiczowej, znanej i zasłużonej działaczki społecznej i literatki.

Na akademji obecni byli przedstawiciele literatury i piśmiennictwa, prasa oraz reprezentanci stowarzyszeń społecznych.

— Z KOŁA WARSZ. T. N. S. W.

Dziś o godz. 20-ej odbędzie się w lokalu T. N. S. W. (Bracka 18 m. 4) odczyt p. Juliana Saloniego, ministerjalnego instruktora języka polskiego, p. t. „O języku Wyspiańskiego”. Wstęp wolny.

— WYSTAWA OBRAZÓW U B-CI JABŁKOWSKICH

Od kilku dni otwarta w salach podziemi D. T. B-ci Jabłkowskich wystawa obrazów Polskich Artystów Malarzy ściągająca tłumy wiedzającej publiczności.

Magnesem przyciągającym jest cały szereg cennych dzieł sztuki, między innymi: A. Kędzierskiego, T. Cieślowskiego (ojca), T. Ziomek, Br. Kowalewskiego, St. Bagińskiego, J. Bobińskiego-Paszkowskiej, M. Trautmana, A. Terpiłowskiego, K. Korczaka-Mleczko i A. Röhrnscheffa. W dziale retrospektywnym: Krzyżak górski — Wojciecha Gersona, Studium portretowe — Juliana Fałata, „Góral na Podhalu” — Gustawa Pillatiego i dwa pejzaże podhalańskie — Czesława Nowocienia.

Wystawa otwarta codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od godz. 10 r. do 7-ej wiecz. Wejście bezpłatne.

— ZE STOWARZYSZENIA ELEKTRYKÓW

We wtorek dn. 23 lutego r. b. o godz. 8-ej wiecz. w sali Stow. Elektryków Polskich (Królewska 11) odbędzie się odczyt inż. Jana Podolskiego p. t. „Stan obecny prac nad elektryfikacją węzła kolejowego warszawskiego”. Wstęp wolny dla członków i wprowadzonych gości.

— NOWY PARK W SIELCACH

W tych dniach rozpoczyna się roboty ziemne przy budowie nowego parku w Sielcach. Przyszły park będzie się rozpoczynał od rogu ulic Chełmskiej i Iwickiej i będzie zajmował dużą przestrzeń.

— ROZDANIE NAGRÓD ZWYCIEZCOM MARSZU W MASKACH

Wczoraj odbyła się uroczystość wręczenia nagród zwycięzcom II-go marszu w maskach przeciwigazowych, zorganizowanego przez Komitet stołeczny L. O. P. P. w r. z. Czołowe miejsca zdobyły zespoły: oddziału Związku

Akademja ku czci ś. p. Aleksandra Kraushara

W Kamienicy ks. Mazowieckich na Starem Mieście odbyła się uroczysta akademja ku czci ś. p. Aleksandra Kraushara wybitnego prawnika, historyka, publicysty i uczonego, uczestnika powstania 1863 r.

Na akademję przybyli wybitni przedstawiciele nauki, literatury, sztuki, piśmiennictwa i palestry warszawskiej prasy, przedstawiciele społeczeństwa i liczne grono zaproszonych gości.

Zebranych powitał wice-prezes Towarzystwa prof. Józef Siemieniński. Następnie prof. dr. Marcelli Handelsman skreślił działalność naukową ś. p. Kraushara dając szczegółowy rys

tej wybitnej postaci.

O Krausharze jako prawniku mówił p. Cezary Ponikowski i przypominając zebranym słynny proces o pałac Zamoy-skich, w którym jako rzecznik właścicieli występował przeciw rządowi rosyjskiemu Al. Kraushar. O roli Al. Kraushara w życiu przedwojennej Warszawy i zaboru rosyjskiego mówił dr. Kętrzyński, podkreślając wielki wpływ jaki zmarły wywierał na ówczesne społeczeństwo.

Na zakończenie p. Adam Lewak przedstawił udział Kraushara w powstaniu 1863 roku p. Łopaciński zaś streścił działalność Zmarłego w Towarzystwie Miłośników Historji.

Awantury na wyborach akademickich

Wczoraj, o godz. 11 rano rozpoczęło się walne zebranie Bratniej Pomocy Stud. Uniwersytetu Warszawskiego w szatni uniwersyteckiej. Na przewodniczącego wybrano p. Andrzeja Ruszkowskiego. Po dyskusji nad sprawozdaniem zarządu, udzielono p. Kurcuszowi na wniosek endeckiej Komisji Rewizyjnej absolutorium z podziękowaniem.

Około godz. 11-ej wiecz. przystąpiono do wyborów władz. Ustępujący zarząd zgłosił prowokacyjną kandydaturę p. Z. Węglińskiego, znanego ze swych wystąpień w Ameryce. P. Węgliński, będąc w Stanach Zjednoczonych, jako przedstawiciel młodzieży akademickiej, ogłosił w prasie Polonii amerykańskiej wywiad, w którym dyskredytował w oczach zagranicy stosunki polityczne i gospodarcze, panujące w Polsce. Młodzież do ostatniej chwili przypuszczała, że kompromitująca kandydatura p. Węglińskiego nie zostanie wysunięta, to też z chwilą jej zgłoszenia rozpoczął się niesłychany tumult, wszystkie okna wyleciały z ram, w powietrzu zaczęły latać krzesła i w pewnym momencie rzucono na salę bomby Izawiące. Wobec popłochu zebranie przerwano. P. Kurcusz i bojówka obwiepolska rzuciła się na przedstawiciela Legionu Młodych, p. Olszewskiego, okładając go pięściami i kopiąc. Kilka osób, podejrzanych o rzucenie bomb, ciężko poraniono.

Gdy po godzinnej przerwie rozpoczęło zebranie na nowo, Myśl Mocarstwowa zgłosiła oświadczenie, że wobec panującej atmosfery na sali z zebrania się wycofuje. Pozostali już tylko zorganizowani członkowie O. W. P. obwołali prezesem p. Węglińskiego.

Zaznaczyć należy, że jest to już drugie w bieżącym

roku zebranie studenckie, na którym zostały użyte gazy Izawiące. Przed kilkoma tygodniami na zebraniu Bratniej Pomocy Uniwersytetu w Krakowie, opozycja, złożona z młodzieży endeckiej, opuszczając zebranie, rzuciła na salę bomby Izawiące.

Wobec obawy przeniesienia się bójek na ulicę, przed Uniwersytetem czuwał oddział policji.

Podobno w związku z wyborem p. Węglińskiego część młodzieży uniwersyteckiej wycofuje się z Bratniej Pomocy.

Na zebraniu był kolportowany dodatek nadzwyczajny „Bunt Młodych” dwutygodnika „Myśli Mocarstwowej”, w którym poruszona jest sprawa włamania do biurka prezesa Bratniej Pomocy Stud. W. S. H. W dodatku czytamy m. in.

„Nieznani sprawcy dokonali zuchwałego włamania do biurka prezesa Bratniej Pomocy W. S. H. w Warszawie, Stanisława Mikiciuka, rabując znajdującą się tam gotówkę oraz dokumenty i korespondencję.

Kolega Mikiciuk powiadomił natychmiast o wypadku Jego Magnificencji p. Rektora Sułkowskiego i złożył meldunek o kradzieży w 16-ym komisariacie p. p. Władze są już na tropie sprawców. Wszystkie poszlaki wskazują na to, iż zuchwałymi rabusiami są pewne jednostki z szeregu Młodzieży Wszechpolskiej. Między innymi stwierdzono, iż jeden z listów prywatnych, który znajdował się między skradzionymi przedmiotami jest w posiadaniu tej organizacji i został przez nią opublikowany w jednej z ulotek agitacyjnych. W związku z powyższym należy się spodziewać w najbliższym czasie ujęcia sprawców...”

strzeleckiego przy państwowej fabryce karabinów (męski i żeński), 47-ej drużyny harcowskiej oraz chorągwi żeńskiej, z pośród zaś drużyn wojskowych — 21 i 30 pułku.

— POMOC DLA BEZROBOTNYCH

Centralny Komitet Pomocy Żydom, dotkniętym kryzysem gospodarczym uruchamia w tych dniach kuchnię, która będzie wydawać bezpłatnie obiady bezrobotnym pracownikom umysłowym. Kuchnia mieścić się będzie przy ul. Leszno 70. Poza tem C. K. P. Z. przystępuje od jutra do bezpłatnego rozdawnictwa bezrobotnym węgla, przydzielonego przez Stołeczny Komitet do spraw bezrobocia. Rozdawnictwo węgla za kartkami świadczeń odbywa się w dwóch punktach: Leszno 78 i Smocza 19.

Wielka zamieć śnieżna

Wczoraj o godz. 4 po poł. zaczął padać w Warszawie gęsty śnieg, który po krótkim czasie zamienił się w prawdziwą burzę śnieżną. Trwała ona do późnej godziny w nocy. Śnieżnica spowodowała przerwę w komunikacji kolejowej, a w Warszawie w niektórych punktach i w komunikacji tramwajowej.

Wszystkie pociągi dalekobieżne odchodziły i przychodziły ze znacznym opóźnieniem (od 1—2 godzin). Pociągi podmiejskie odchodziły również z opóźnieniem a niektóre zostały zupełnie odwołane. Głównym powodem opóźnienia pociągów było zapychanie się śniegiem iglic zwrotnicowych, co uniemożliwiło przestawianie zwrotnic.

W samym mieście grube warstwy śniegu pokryły ulice. Chwilami silny wiatr unosił wielkie tumany śnieżne.

Z Wileńszczyzny i Pomorza donoszą również o wielkiej burzy śnieżnej, która spowodowała przerwę w komunikacji kolejowej i autobusowej.

Z Teatrów

Z OPERY. Dziś pod dyrekcją kap. Mazurkiewicza grana będzie piękna opera „Carmen” w zespole doskonałym, który tworzą w rolach głównych pp. dr. Roesler-Stokowska, Zmigrod - Fedyczkowska, Golebiowski i Maj.

WYSTĘPY D. SMIRNOWA W OPERZE WARSZAWSKIEJ. Jutro, we wtorek, dn. 23 b. m. odbędzie się pierwszy występ gościnny wszechświatowej sławy artysty Dymitra Smirnowa w roli Leńskiego w operze „Eugeniusz Oniegin” pod dyrekcją kap. Mazurkiewicza. W przedstawieniu, obok D. Smirnowa, biorą udział pp. Karwowska, Skonieczna, Lenczewska - Sławińska, Olena, Karpacki, Trembicki i inni.

NARODOWY. Dziś i jutro arcydzieło szwajcarskie „Don Carlos” w przekładzie K. Illakowiczówny, w reży-

serji E. Chaberskiego i w obsadzie: Solskiego, Malickiej, Osterwy, Węgrzyna, Lindorówny i in.

NOWY. Dziś i jutro dramat W. Somerset Maughama p. t. „Światy płomień”. W rolach naczelnych: M. Dułbea, H. Gromnicka, K. Ankwicówna, W. Biegański Łuszczewski.

LETNI. Dziś i jutro komedia W. Rapackiego „Wesoły wspólnik” z Miecz. Cwiklińską, A. Fertnerem i J. Leszczyńskim.

POLSKI. Dziś i jutro sztuka Katalewa „Defraudanci” w reżyserji Aleksandra Zelwerowicza.

MAŁY. Dziś „Szczęście od jutra” z Miła Kamińska, Gryf Olszewska Zelwerowiczem, Boneckim i Pawłowskim.

„ATENEUM”. Dziś i jutro „Panna Malczewska” G. Zapolskiej z p. Mira Zimińska w roli głównej.

„BANDA”. Dziś znakomita rewja „Banda Naprzód” z H. Ordonówną i Loda Halama na czele zespołu.

„WESOLE OKO”. Dziś rewja „Bawmy się w miłość”.

„MORSKIE OKO”. Dziś i jutro rewja p. t. „Przez dziurkę od klucza”. Udział biorą: Halama, Parnel, Stanisław Gruszczyński, Leon Wyrwicz, J. Sokołowska i in.

QUI PRO QUO. Dziś rewja p. t. „Mile złego początek”.

„NOWY ANANAS”. Dziś i jutro rewja p. t. „Powszechne rozbicie”.

CYRK STANIEWSKICH. Dziś wielki program lutowy. Słynny dziś w całej Europie następca Rastello, fenomenalny artysta, król żonglerów Massimiliano Truzzi, przybył do Warszawy na gościnne występy do Cyрку Staniewskich, gdzie w listopadzie r. ub. zaprezentował się publiczności warszawskiej, doznając entuzjastycznego przyjęcia. Tym razem młody Włoch przyjechał do Warszawy tylko na krótki czas. Fenomenalny artysta wystąpi w zupełnie nowym repertuarze na tle całkowitego programu atrakcji programu lutowego.

Repertuar kinoteatrów

Apollo (Marszałkowska 106): — „Raj ukradziony”.

Atlantic — (Chmielna 33): — „Plan W”.

Capitol — „Purpurowa gondola”.

Casino (Nowy Świat): — „Ułani... ulani...”.

Colosseum (Nowy Świat): — „Na dworze króla Ar-

hollwood — „Szyb L. 23”.

Filharmonja — „Aniołowie piekła”.

Majestic — „Książę Bouboüle”.

Palace (Chmielna 9): — „Ronny”.

Pan (Nowy Świat 40): — „Purpurowa gondola”.

Stylowy (Marszałkowska 108): — „Ognisko”.

Światowid (Marszałkowska 111) — „Niech żyje wol-

Rynek akcji i walut

Giełdy światowe pozostawały w tygodniu ubiegłym pod wpływem szeregu czynników dodatnich i ujemnych. Do pierwszych można zaliczyć obniżenie stopy dyskontowej przez Bank Angielski i banki emisyjne Szwecji i Norwegii oraz wyższą dewizy amerykańskiej, do drugich: przesilenie gabinetowe we Francji i trudności w tworzeniu nowego rządu przez Painlevégo, znaczne zaostrezenie sytuacji na Dalekim Wschodzie oraz spadek zatrudnienia w amerykańskim przemyśle stalowym.

Na giełdzie nowojorskiej panowała tendencja niejednolita. Po silnej haussie, która rozpoczęła się z chwilą ogłoszenia nowego planu Hoovera i trwała przez kilka dni, nastąpiło ogólne osłabienie. Wpłynęły na to wiadomości o zmniejszeniu się stanu zatrudnienia w przemyśle stalowym i przejściowa, dość znaczna niższa dolara. Wzrost waluty amerykańskiej na rynkach europejskich wywołała znowu lekką hausę, która jednak wskutek wzmoczonej realizacji zysków przez kulisę ustąpiła miejsca ponownej niższe. Pożyczki polskie wykazały dalszy przyrost kursów. W dniu 18 b. m. notowano (w nawiasach cyfry z 10 b. m.): 8 proc. Poż. Dillona 57 (55.50), 7 proc. Poż. Stab. 54.87½ (53.37½), 6 proc. Poż. Dolarowa 55.50 (53.50), 7 proc. Poż. m. Warszawy 41.75 (39.75), 7 proc. Poż. Śląska 42 (39.50). Giełda londyńska miała naogół tendencję mocną — co przypisać należy wiadomościom o znacznym zwiększeniu się wpływów skarbowych i poprawie budżetu brytyjskiego, a dalej obniżeniu stopy dyskontowej banków emisyjnych Anglii, Szwecji i Norwegii z 6 na 5½ proc., jakoteż haussie na Wallstreet. Przesilenie gabinetowe we Francji, brak widoków na szybkie uregulowanie zatargu chińsko-japońskiego, jakoteż przejściowa baissa w N.-Jorku, spowodowały również i w Londynie lekkie osłabienie, naogół jednak tendencję tej giełdy można określić jako mocną. Giełda paryska zareagowała na upadek gabinetu Laval'a niższą, w ciągu następnych jednak dni, pomimo trudności w uformowaniu nowego rządu, kursy miały raczej usposobienie wyżkowe. Sytuacja na giełdach amsterdamskiej i wiedeńskiej kształtowała się w dużej zależności od Wallstreet i Paryża.

Na giełdzie warszawskiej dało się zauważyć na dwóch zebrań większe ożywienie, naogół jednak panował nastrój spokojny. Akcjami przemysłowymi obracano po kursach wyższych, natomiast w dziale papierów bankowych spadł Bank Polski wskutek wzmoczonej podaży z 100.50 na 98, a przejściowo nawet na 97 zł. Natomiast pożyczki państwowe i listy zastawne cieszyły się znacznym popytem i wykazywały dalszą wyżkę. Notowano (pierwsza cyfra z 13-go, druga z 20 b. m.): papiery procentowe: 3 proc. Poż. Budowlana 32. — 35.25, 4 proc. Poż. Inwest. 87 — 89.25, 4 proc. Poż. Dol. 45.50 — 48, 5 proc. Poż. Konwers. 40.25 — 40, 6 proc. Poż. Dol. 59 — 56.75, 7 proc. Poż. Stab. 55.90 — 55.25, 4½ proc. L. Z. Ziemijskie 41.50 — 41.50, 8 proc. T. K. m. Warszawy 63.25 — 63.75; akcje: Bank Polski 100.50 — 98, Lilpop 15, Starachowice 5.25, Haberbusch 100.50 — 98, Lilpop 15, Starachowice 5.25, Haberbusch 50.

W okresie sprawozdawczym wykazały dolary, jakoteż dewiza N.-Jork, w związku z dużymi wahaniami na rynkach światowych — znaczniejsze różnice kursowe. Banknoty dolarowe spadły na giełdzie warszawskiej z 8.89 na 8.87, a potem na 8.86½ i podnosiły się od 17 b. m. stopniowo na 8.87 — 8.87½ — 8.88. Na rynku prywatnym notowano je 8.89½ — 8.87 — 8.86½ — 8.87½ — 8.88½. Czeki N.-Jork obniżyły się z 8.91 na 8.909 — 8.908 i osiągnęły w końcu znowu kurs 8.91, a kabel po przejściowej obniżce do 8.913, wrócił do poziomu 8.915. Dewizy europejskie naogół bez zmian. Jedynie Amsterdam podniósł się z 360.60 na 361.10, a Londyn z 30.67 na 30.78. Za ruble złote płacono 4.94 — 4.93, a za czerwonce sowieckie 48 — 42 — 45 — 40 centów amerykańskich.

A. Z. W.

Ze sportu

LYŻWIARSKIE MISTRZOSTWA POLSKI W JEŹDZIE FIGUROWEJ

W Zakopanem rozegrane zostały w sobotę i niedzielę zawody łyżwiarskie w jeździe figurowej pań, panów i parami, przy udziale rekordowej liczby zawodników zawodniczek. W jeździe pań **mistrzostwo Polski zdobyła Popowicz** (Śl. Tow. Łyżw.) przed Sniadecką (Warsz. Tow. Łyżw.) i kiertówną (WTL). W jeździe panów **mistrzostwo utrzymał Iwasiewicz** (Warsz. T. Ł.) przed Staniszewskim (WTL), Marmolem (Lwów, T. Ł.), Breslauerem (Śl. Tow. Ł.) i Beglerem (Makkabi Kraków). W jeździe parami bezapelacyjne i jednomyślne zwycięstwo odniosła poraż siódmy z rzędu para Iwowska Bilorówna — Kowalski (L. T. Ł.); 2) Rudnicka — kpt. Theuer (Lwów T. Ł.); 3) państwo Żmu-

dzińscy (Śl. T. Ł.); 4) Chachlewska — Pelczyński (W. T. Ł.)

LYŻWIARSKIE MISTRZOSTWA POLSKI W JEŹDZIE SZYBKIEJ

Na torze łyżwiarskim Polonii, na jeziorze Kamionkowskim w Warszawie odbyły się w sobotę i niedzielę mistrzostwa łyżwiarskie Polski w jeździe szybkiej. Mistrzostwo panów zdobył Kalbarczyk, który wygrał wszystkie biegi z wyjątkiem 1500 m. W zawodach pań triumfowała mistrzyni świata Nehringowa. Sensację przyniósł bieg na 1500 m., w którym pierwsze miejsce zajął Michalak przed Kalbarczykiem. Warto jednak zaznaczyć, że był to drugi start, gdyż w pierwszym zwyciężył Kalbarczyk, ale z powodu przekroczenia przez niego toru bieg został powtórzony.

DZIEŃ IMPREZ NARCIARSKICH A. Z. S-u W ZAKOPANEM

W niedzielę zorganizowany został dzień biegów zawodowych A. Z. S-u krakowskiego. W zawodach tych wzięło udział 25 zawodników. W biegu międzyklubowym na trasie 2.200 m zwyciężył Władysław Czech (Zakopane — Sokół) w czasie 3.18 min. W biegu o mistrzostwo sekcji narciarskiej krakowskiego A. Z. S. pierwsze miejsce zajął Maurizio. W konkurencji o akademickie mistrzostwo Krakowa, zwyciężył Głodkiewicz (T. T. N.).

Radio

CZWARTEK 25 lutego

11.45 — Przegląd Prasy. 12.15 — Odczyt o nawozach azotowych. 12.35 — XVIII koncert szkolny z Filh. Warsz. 14.45 — Płyty. 15.25 — „Wśród książek”. 15.50 — Program dla dzieci. 16.20 — Lekcja francuskiego. 16.40 — Płyty. 17.10 — „Polecia piękności i higieny skóry w przebiegu stuleci” — prof. dr. Walter. 17.35 — Koncert kameralny. Wyk. Warsz. Kwartet Smyczkowy (J. Kamiński, M. Turski, J. Gornowski, M. Neuteich, A. Kalinowski i L. Urstein (fort.)). 18.50 — Rozmaitości. 19.15 — Skrzynka pocztowa rolnicza. 19.30 — Wiadomości sportowe. 19.35 — Płyty. 19.45 — Prasowy Dz. Radiowy. 20.00 — Felj. p. t. „O przemyśle ludowym” red. T. Garczyński. 20.15 — Muzyka lekka. Wyk.: Ork. P. R. pod dyr. Stan. Nawrota i Marian Rentgen (piosenki). 21.45 — Feljeton p. t. „Rekordy w lotnictwie” — p. R. Walczak. 22.00 — Pieśni w wyk. Janiny Raczyńskiej. Akomp. L. Urstein. 22.30 — Komunikaty. 22.40 — Muzyka taneczna.

Nekrologia

Franciszek Dąbrowski, b. przemysłowiec, właściciel majątku Komorniki, lat 56. Pogrzeb odbędzie się dn. 23 b. m. na Powązkach, po nabożeństwie w kościele św. Zbawiciela.

Janusz Bełzecki, obywatel ziemski na Podolu, lat 65. Pogrzeb odbędzie się dn. 23 b. m. na Powązkach po nabożeństwie w kościele św. Karola Boromeusza.

Witold Ślaski, ziemianin, lat 61. Zmarł dn. 16 b. m. w Niskienicach.

Witold Śtepówron-Puchalski, lat 63. Pogrzeb odbędzie się w Otwocku dn. 22 b. m., po nabożeństwie w kościele św. Piotra i Pawła.

Marja z Markowskich Cybulska lat 33. Pogrzeb odbędzie się dn. 23 b. m. na Powązkach po nabożeństwie w kościele św. Karola Boromeusza.

GIEŁDA WARSZAWSKA NOTOWANIA URZĘDOWE z dn. 22.2 WALUTY

Dolary 8.88, Holandia 361.10, Szwajcaria 174.15, Londyn 30.72 — 30.70, Nowy Jork 8.91, Paryż 35.15, Praga 25.40 — 26.38, Gdańsk 173.85.

W obrotach prywatnych płacono za 1 rubla złotego 4.93½ — 4.93¾.

PAPIERY PROCENTOWE

3% Poż. Prem. Bud. 35.75 — 35, 4% Poż. Inw. 90.50, 8% L. Z. B-ku Roln. 94, 8% L. Z. B-ku G. K. 94, 7% L. Z. B-ku Roln. 83.25, 7% L. Z. B-ku G. K. 83.25, 6% Obl. m. W-wy 1926 r. zł. VI em. 39, VIII i IX 35.75, 5% Państw. Poż. Konw. 40, 6% Poż. Dol. 56.60 — 57 — 56.50, 7% Poż. Stab. 54.75 — 56.75 — 55.25, 4½% L. Z. zł. 41.50, 8% Miejskie zł. 63.25 — 64.75 — 63.75, 8%

L. Z. m. Łodzi 61.50 — 61.25, 8% L. Z. m. Częstochowy 55, 10% L. Z. m. Siedlec 59.25.

AKCJE

Bank Polski 97, Lilpop 15.

Rynki zbożowe i towarowe

ZIEMIOPŁODY

POZNAŃ, 20.2. Zyto 23.00—23.50, pszenica 23.50—24.00, jęczmień przem. a) wagi 64—66 kg. 19.50—20.50, b) wagi 68 kg. 21.00 — 22.00, jęczmień browarowy 23.25—24.25, owies 20.50—20.75, mąka żytnia 65 proc. 35.50—36.50, pszenka 65% 36.50—38.50, otręby żytnie 14.50—15.00, pszenne 13.75—14.75, pszenne grube 14.75—15.75, rzepak 32.00—33.00, gorczyca 32—39, wyka letnia 22—24, peluska 21—23, groch Victoria 23—26, Folgera 30—33, łubin nieb. 12.0—13.0, zółty 16.00—17.00, seradela 25—28, koniczyzna czerwona 150—190, biała 280—400, szwedzka 125—145, zółta odłuszczona 125—145, przelot 260—300, tymoteusz 40—55, rajgras angielski 45—50, słoma luźna 3.10—3.40, prasowana 3.60—4.25, siano luźne 5.60—6.00, nadnoteckie 6.75—7.25, prasowane 8.50—9.00, makuchy lniane 26.50—28.50, rzepakowe 18—19, słonecznikowe 17.90—18.50, Usposobienie spokojne.

KRAKÓW, 20.2. Kukurydza kraj. 23.50—24.50, proso 21—22, groch Victoria 32—35, groch pół-Victoria małop. 29—32, groch zwykły jadalny 27—29, groch pełny pastewny 24—26, groch peluska 31—32, fasola cukr. biała (Jasiek) ręcz. wyb. 58—62, fasola cukr. biała (Jasiek) 50—55, fasola cukr. biała 21—24, fasola Wachtel 32—34, fasola mieszana kolorowa 26—28, bobik pastewny 21—22, wyka ciemna 26—27, wyka jasna 24—26, łubin zółty 19.50—20.50, łubin niebieski 17.50—18.50, makuchy z orzecha ziemnego 50% 34—35, makuchy rzepakowe 20—21, makuchy lniane 24.50—25.50, makuch. słonecz. 46% białka i tłuszczu 20—20.50, makuchy soja śród 46% 30—30.50, 35% słonecz. śrut ekstrahowany miel. 21—21.50, siano słodkie 12—13, średnie 10—11, kwaśne 8—9, koniczyzna pastwana 15—17, słoma długa 7—7.50, słoma mierzwa luźna 6.50—6.75, słoma prasowana 7—7.50, rzepak zimowy z workiem 32—33, rzepak czyszczony słodki 42—44, mak niebieski z workiem 90—95, mak szary z workiem 85—90, kminek krajowy czyszczony 165—170, kminek holenderski 170—175, koniczyzna nasienna czerw. atest. 240—260, koniczyzna nasienna bez kaniarki 230—250, koniczyzna nasienna szwedzka 180—220, seradela czyszczona po 2-mie 31—33, esparseta z workami 68—70, mąka czerwona z workiem 18—19, pęczak chłopski z workiem 30—31, sielanka jęczm. chłopska 31—32, kasza jaglana fabryczna 42—43, kasza jaglana chłopska 31—35, kasza tatarska cała 42—43, kasza tatarska łamana 40—41, ryż K 52 70,73, ryż K 53 68,53, ryż K łamany 32,93, ryż typ. 711 42,73.

NABIAŁ

WARSZAWA, 13.2. Jaja: Tenden. spokojna. Ceny hurtowe w dniu 20 b. m. przeciętnie wynosiły za towar nowoprodukcji 130 zł. za skrzynię 24-kepową. Transporty jaj ze zbiornic jeźczarskich przy spółdzielniach mleczarskich zwiększają się i nadal cieszą się powodzeniem u konsumentów, jako towar gwarantowanej świeżości, jakości i wielkości.

Sery: Ceny hurtowe za pojedyncze sztuki: sery litewskie w zależności od gatunku zł. 2.40—2.60, podaż dost. tendencja na sery litewskie mocniejsza.

Biuletyn meteorologiczny

Dziś w Warszawie o godz. 10-ej ciśnienie 745.0, temp. —1.4 st. C., wilgotność w proc. 89, stan nieba: pochmurno. Przewidywany przebieg pogody w dniu jutrzejszym: rannem mglisto, w ciągu dnia dość pogodnie; po nocnych przymrozkach dzienna temp. nieco powyżej zera. Umiarkowane lub słabe wiatry północno-wschodnie.

OBUWIE JEST DROGIE!

SŁUŻBA I ZŁE POMADY NISZCZĄ SKÓRĘ!

KREM AN-BU w tubach

KONSERWUJE OBUWIE NADAJE MU

POŁYSK ELEGANCKI WYGLĄD

Każdy czyścić może sam sobie tylko

KREM AN-BU w tubach

bo nie plami rąk

Do majątku leśnego — poszukuje się samodzielnego zarządzającego, znającego się dobrze na lesie i sadzeniu — oraz rybołówstwie — naprawdę uczciwego — bardzo energicznego i sprytnego. Pensja miesięczna 100 zł. — i dobra ordynaria i procenta. Oferty bardzo dokładne kierować do Administracji „Dnia Polskiego” Warszawa Szpitalna 1 — pod „Uczciwy i sprytny”. 3954

Nauczycielka pozwolenie Kuratorium, początki francuskiego, muzyki, przygotowuje dzieci do 1-ej 2-ej gimnazjalnej. Łaskawe piśmne oferty Pani Natalia Janowska Warszawa ul. Żelazna 64. 3973

Poszukuje posługi na gozdziny, lub nnej pracy domowej. Poznańska 22 m. 62. 3955

OGŁOSZENIA: Za wiersz milim. szerokości szpalty red. W tekście 60 gr., reklamy 40 gr., nekrologi do 60 mm. 20 gr., do 150 mm. 40 gr., wyżej 60 gr. Zwyczajne (z exp.) 15 gr., tabel. i cyfrowe (z szpaltem) 35 gr. Drobne za wyraz 15 gr. Pesady i prace (poszukiwane) 20 gr. Wyraz 6 gr. Ogłoszenia fantazyjne i firm zagranicznych o 100 proc. drożej. Za terminowy druk ogłoszeń admin. nie odpowiada. **OPLATA POZTOWA UISZCZONA RYOZALTEM**

PRENUMERATA: W Warszawie z odnośzeniem do domu oraz na prowincji **miesięcznie zł. 5.** Zagranicą m. es. zł. 10. Zmiana adresu 50 gr. **KONTO P. K. O. Nr. 8575**

Wyd. POL. POKSZ, SP. WYD.

Drukowano w „Drukarni Mazowieckiej”, Szpitalna 1.

Redaktor odpowiedzialny: ST. TELSZEWSKI